

Groep 'Drente', actief en goed georganiseerd.

'Te veel wordt aan eigen nestgeur vastgehouden'

Ab Kuypers

Een 'tantefeer' kan je haar niet noemen. Dat zij zich met veel zaken bezig houdt komt voort uit harts-tocht voor de bijenteelt en is zeker geen bemoei-zucht. Bij haar benoeming tot hoofdbestuurder van de VBBN nam zij zich voor deze functie actief te gaan vervullen. Ze lijkt de daad bij het woord te hebben gevoegd: 'Het bestuur betekent inmiddels bijna een dagtaak'. Een gesprek met Catherine Reker over de activiteiten van de groep 'Drente' en heel andere zaken.

'Stug doorgaan'

Ook na haar verhuizing naar de stad Groningen is Catherine Reker betrokken gebleven bij de groep Drente. Voor deze loot aan de VBBN-stam had zij al jaren als groepsvertegenwoordiger zitting gehad in het hoofdbestuur. Zelfs een veranderde bestuurs-structuur heeft haar niet kunnen losweken van haar oude kring.

'In eerste instantie was ik eerlijk gezegd een grote tegenstander van die nieuwe structuur. Vanuit de groep Drente is daar ook behoorlijk oppositie tegen gevoerd. Maar nu, twee jaar later zie ik dat toch anders. Ik vind dat de zaken nu goed lopen. Bij het aftreden van de heer Muntjewerf als voorzitter van de VBBN ben ik door 'Drente' als tegenkandidaat van Dick Vunderink naar voren geschoven. Hoewel ik daar geen enkele verwachting van had kreeg ik toch onge-veer eenderde van de uitgebrachte stemmen.'

Ondanks dat zij zich altijd vrij kritisch heeft opgesteld ten opzichte van de 'bobo's' uit Wageningen werd zij later niettemin gevraagd voor een functie in het nieuwe hoofdbestuur. Haar ideeën spraken kennelijk toch aan.

Catherine: 'We moeten samen werken aan een imkerij 'nieuwe stijl'. Er is veel werk aan de winkel. Voor iedereen. Bestuurders in Wageningen en van sub-verenigingen, samen met de leden. De afstand Wageningen-subverenigingen is nog steeds groot. Terwijl er veel meer informatie richting leden gaat en meer communicatie bestaat dan vroeger. Aan de bestuurders de uitdaging 'Wageningen' bij de leden te brengen. Trouwens, 'bobo's' hebben we gelukkig

helemaal niet in Wageningen. Gewoon samen de schouders er onder, de andere bestuurders denken er net zo over.'

Dat het besturen overigens veel tijd, energie en 'ongeveer je zakgeld' kost heeft Catherine Reker in-middels wel ontdekt. Dat alles onder het motto: 'Af en toe moet je een bord voor je kop hebben, ofwel, stug doorgaan'. Naast haar functie in het hoofdbestuur is zij ook haar werk voor de groep Drente blijven doen en groeien de contacten.

'Uit bepaalde contacten komen vaak zulke verrassende dingen voort. Ik ben ooit imker geworden vanuit mijn passie voor de natuur. Ik zoek dan ook heel nadrukkelijk contacten in de wereld van natuurverenigingen. Zij kunnen heel wat voor de imkerij betekenen. Ik denk dat het een dwingende noodzaak voor de gehele imkerij is om betrekkingen te onderhouden met milieu-en natuurorganisaties. Ik vind bijvoorbeeld het werk van Arie Koster heel belangrijk. Ik heb hem eens voor een lezing uitgenodigd voor onze groep. Hij was inder-tijd bezig met zijn onlangs uitgekomen boek 'De groene omgeving'. Nadat wij uitgebreid met elkaar hadden gesproken heeft hij mij gevraagd zijn manuscript na te lezen waar het de bijen en de bestuiving betreft in de natuur. En zo zijn er nog veel meer voorbeelden te geven waar we ons als imkers kunnen profileren.'

De groep Drente

Terug nu naar Catherine's basis, de groep Drente. 'Emmen was mijn leerschool. Daar was een reuze enthousiaste bijenteeltleraar die eigenlijk de sub-vereniging runde zoals nu de groep Drente functioneert. Deze groep is al lang heel actief. Toen ik indertijd als vertegenwoordiger in het toenmalige hoofdbestuur kwam had ik al bepaalde ideeën. Men voorspelde mij toen dat daar toch niets van terecht zou komen. Voor mij is zo'n opmerking een reden temeer om aan de slag te gaan. De uitdaging is voor mij dan des te groter.' 'De groep Drente geeft vier maal per jaar bij het wisselen van de seizoenen een eigen blad uit. Behalve algemene imker- en bijenverhalen staan daarin ook alle activiteiten van de groep en de diverse subverenigingen vermeld. Sommige van onze subverenigingen zijn te klein of hebben te weinig belangstelling om zelf iets te

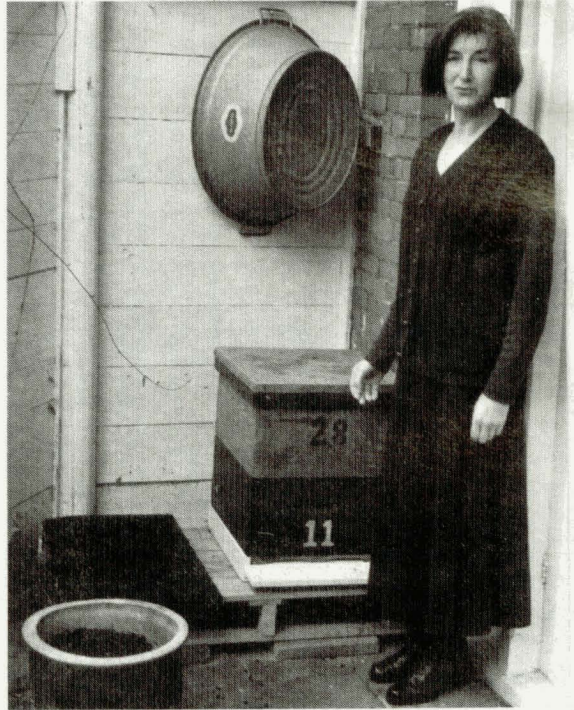
organiseren. Ik heb toen voorgesteld om voor de hele groep, centraal in Beilen, lezingen te gaan organiseren. Onze eerste gast was Jan van der Blom. Hij had toen net zijn proefschrift over het gedrag van bijen in het volk geschreven. Zijn lezing was meteen al een groot succes. Nog steeds komen er veel imkers naar onze avonden.'

Behalve lezingen worden er ook cursussen georganiseerd. Jaarlijks een beginners- en tweejaarlijks een gevorderdencursus. 'In goede samenwerking met het AOC. Wij volgen hier het tweesporen-beleid. Voor ons geldt dus: 'waar het goed gaat, doorgaan'. Nu we zulke zaken als groep organiseren hebben we altijd voldoende belangstelling. Cursussen bijvoorbeeld die vroeger niet konden doorgaan vanwege te weinig deelnemers gaan nu wel door. Vorig jaar hebben we een ziektebestrijdingscursus gehouden. Twee Vlaamse imkers, Roeland Vaest en Michel Asperges, hebben deze verzorgd. Met een groep van ongeveer twintig mensen hebben we toen een heel weekend in Zwartsluis gebivakkeerd. Dat was zowel heel leerzaam als ook zeer geanimeerd. Vorig jaar hebben we met Gert-Jan Elbers en Hein van Veen, van de m.i. ten onrechte opgeheven DLV-Bijen, een bestuivingscursus georganiseerd.'

Door de groep Drente wordt er elk jaar een imkerdag georganiseerd. Om de beurt is daarvoor een van de subverenigingen verantwoordelijk. 'Dit jaar is Beilen aan de beurt en zal op 13 mei plaats vinden. De aanleiding voor hen is de nieuwe bijenstal die zij hebben geopend. Deze dag staat in principe voor iedereen open. Het is zeker niet alleen voor de Drentse imkers bedoeld. Verder maken we ieder jaar in ieder geval één reis. We zijn nu al vijf maal achtereenvolgend naar België geweest. Ze spreken daar al over een Belgisch/Nederlands cultureel verdrag. De contacten zijn goed. Dit jaar gaan we waarschijnlijk ook naar Bremen. Hoewel aan deze reizen op zich niet erg veel mensen mee doen, gaan er wel steeds andere groepen mee.' 'Voor vragen over specifieke problemen kent de groep Drente, wat wij noemen, wijzers. Een andere naam voor wijze mannen of vrouwen. Hier kunnen onze leden voor allerlei problemen terecht.'

Nieuwe structuren

De groep Drente omvat 450 leden, verdeeld over elf subverenigingen. Het bestuur als zodanig komt twee maal per jaar bij elkaar. Dan worden alle beslissingen genomen en plannen gemaakt. Catherine Reker: 'Eerst moet ik twee namen noemen. Eb Meijberg en Eric Hoogendoorn. Zij waren vóór mij hoofdbestuurslid en hebben er voor gezorgd dat er nu een goed groepsbestuur is opgezet. Dankzij hen hebben alle sub-

Catherine Reker

verenigingen indertijd toegezegd f1,- per lid af te staan voor de kas van de groep. Inmiddels is dat verhoogd tot f2,-. Van dat potje betalen wij de lezingen. De nieuwe bestuursstructuur van de VBBN leeft nu ook binnen de subverenigingen. Dat heeft even tijd gekost. Omdat ik nog in het groepsbestuur van Drente zit, bezoek ik ook regelmatig vergaderingen van de subverenigingen. Als hoofdbestuurder kan ik daar ook veel uitleggen. Ik heb overigens wel mijn plek binnen deze mannenwereld moeten veroveren. Maar dit terzijde.' 'Een vraagstuk was op een gegeven moment of er ook voor de groepen Statuten moesten komen. Daar wordt verschillend over gedacht, er bestaan hier ook verschillende behoeften in. Statuten kosten in feite alleen maar veel geld. Je moet in goed vertrouwen met elkaar omgaan. Wel worden er nu zogenaamde samenwerkingsovereenkomsten voor groepen samengesteld. Waar ik zelf nog naar streef is op samenwerking met imkers van de ANI. Deze bond heeft ook in Drente een afdeling, de ABTB heeft hier ook enkele leden.'

Breepunten?

'Wat ik heel jammer vind is dat door de verschillende organisaties zo sterk wordt vastgehouden aan de eigen identiteit. Ik zou voor een veel sterkere samenwerking willen pleiten. In fusie- of federatieverband of zoiets. Ik vind die eigen identiteit zo betrekkelijk. Zo spreken we

toch ook niet over het verschil tussen bijvoorbeeld Zeeuwse en Drentse imkers? We hebben als imkers allemaal dezelfde zorgen. Daarom vind ik die verzuiling zo jammer. Als VBBN-ster hoop ik dat wij zoveel kracht hebben dat wij ook anderen kunnen bieden wat zij nodig hebben. Een punt is het contributieverhaal, die is bij ons hoger. Daar staat tegenover, wij hebben wel betaalde krachten op ons verenigingskantoor. Wij willen altijd bereikbaar zijn voor onze leden. Ik vind dat een kostbaar goed, daar betalen onze leden voor. Het breekpunt in de imkersorganisaties lijkt nu wel het aantrekken van nieuwe leden die er maar niet willen komen. Maar moet de imkerij nu zo nodig groeien? Is er bijvoorbeeld nog wel voldoende dracht voor iedereen.' 'Zelf zoek ik zoveel mogelijk het contact met de imkers. Ook die van de andere organisaties. Ik loop alle studiedagen af en ben ook lid van veel werkgroepen. Zo leer je veel mensen kennen. Iedereen zit altijd maar op de ander te wachten, zo komt de samenwerking er nooit. Ik vind het ook belangrijk om over de grenzen heen te werken. Zoals bijvoorbeeld de contacten die ik onderhoud met België. Dat zou ik ook wel willen voor de Nederlandse organisaties onderling. Dat moet toch kunnen. In de Bedrijfsraad bijvoorbeeld wordt toch ook al goed overlegd, waarbij de verschillende bloedgroepen wegvallen. Er moet overigens wel meer en betere voorlichting naar de imkers komen over de zaken die daar spelen. Wat ik dan jammer vind is dat er bijvoorbeeld op een brief van Jan Charpentier namens een groep verontruste imkers helemaal nooit is gereageerd. Dat kan je niet maken. Zulke signalen moet je serieus nemen, die komen niet zomaar uit de lucht vallen.'

'Ook wat betreft de Ambrosiushoeve zouden de imkers beter en sneller geïnformeerd moeten worden. Zeker als daar problemen zijn. Men is vaak te voorzichtig in de berichtgeving naar de leden. De Ambrosiushoeve moet sowieso blijven bestaan. Er gebeurt daar echt wel iets meer dan onderzoek naar solitaire bijen en hommels alleen. Als dat zou wegvallen is het laatste bijenteeltonderzoek uit Nederland verdwenen.

Daarom ook vind ik het zo jammer dat de imkers niet echt weten wat de Ambrosiushoeve allemaal doet. Wij kunnen wel een solidariteit van imkers, uitgedrukt in guldens, vragen, maar men moet dan wel zien en weten waaraan dat geld wordt besteed. Het gekke is dat in het buitenland de Ambrosiushoeve beter bekend is dan hier. Het staat daar hoog aangeschreven. Men moet niet vergeten dat we bij alles de 'goodwill' van de imkers nodig hebben. Daar ontbreekt het helaas nog wel eens aan.'

Heemtuin in Lelystad

Imkerij/theehuis 'Wind in de Wilgen' te Lelystad zal gedurende de komende maanden ieder weekend rondleidingen verzorgen door de heemtuin achter het bedrijf. Zaterdags start men om 15.00 uur, terwijl de wandeling op zondag om 11.00 uur begint. Voor deelname betaalt men f2,50 per persoon, groepen f30,-. Voor kinderen jonger dan acht jaar is de wandeling minder geschikt omdat men geen kinderopvang heeft. Imkerij 'Wind in de wilgen' bevindt zich aan de Bronsweg in Lelystad, temidden van het biologisch centrum. Achter de imkerij is men na de bouw van het woonhuis annex theehuis begonnen met de aanleg van de heemtuin, welke een oppervlakte heeft van 15.000 m². Hier bloeien inmiddels tientallen soorten vaste planten, kruiden, bomen en struiken. Daarnaast komen er ook veel klaprozen, margrietten en korenbloemen in de tuin voor. In een korenveldje bloeit zelfs de zeldzame inheemse bolderik overdadig. 'In een paar jaar tijd is er een voor mens, dier en plant aantrekkelijke oase ontstaan in het kale landschap ten Noorden van Lelystad,' aldus Wim en Jolanda Bruinekool in hun persbericht.

Bij de inrichting van de tuin zijn belangrijke gewassen voor bijen en vlinders gebruikt, waarbij bovendien is gelet op een lange bloeiperiode. Vanaf het vroege voorjaar (botanische krokussen, wilg) tot in de herfst (klimop, herfstasters, caryopteris) vinden de in de tuin geplaatste bijenvolken er hun voedsel. Deze bijenvolken staan overigens dusdanig opgesteld dat bezoekers geen hinder van rondvliegende bijen zullen ondervinden.

Tijdens de rondleidingen wordt er van alles over de bijzondere opzet van de tuin verteld, tevens is er ook voldoende tijd voor het stellen van vragen. Voor nadere informatie kan men contact opnemen met Wim en Jolanda Bruinekool, telefoon 03200-81073.

**Zie mededeling over controle
op preventiemaatregelen
Amerikaans vuilbroed onder
Verenigingsnieuws Bedrijfsraad**